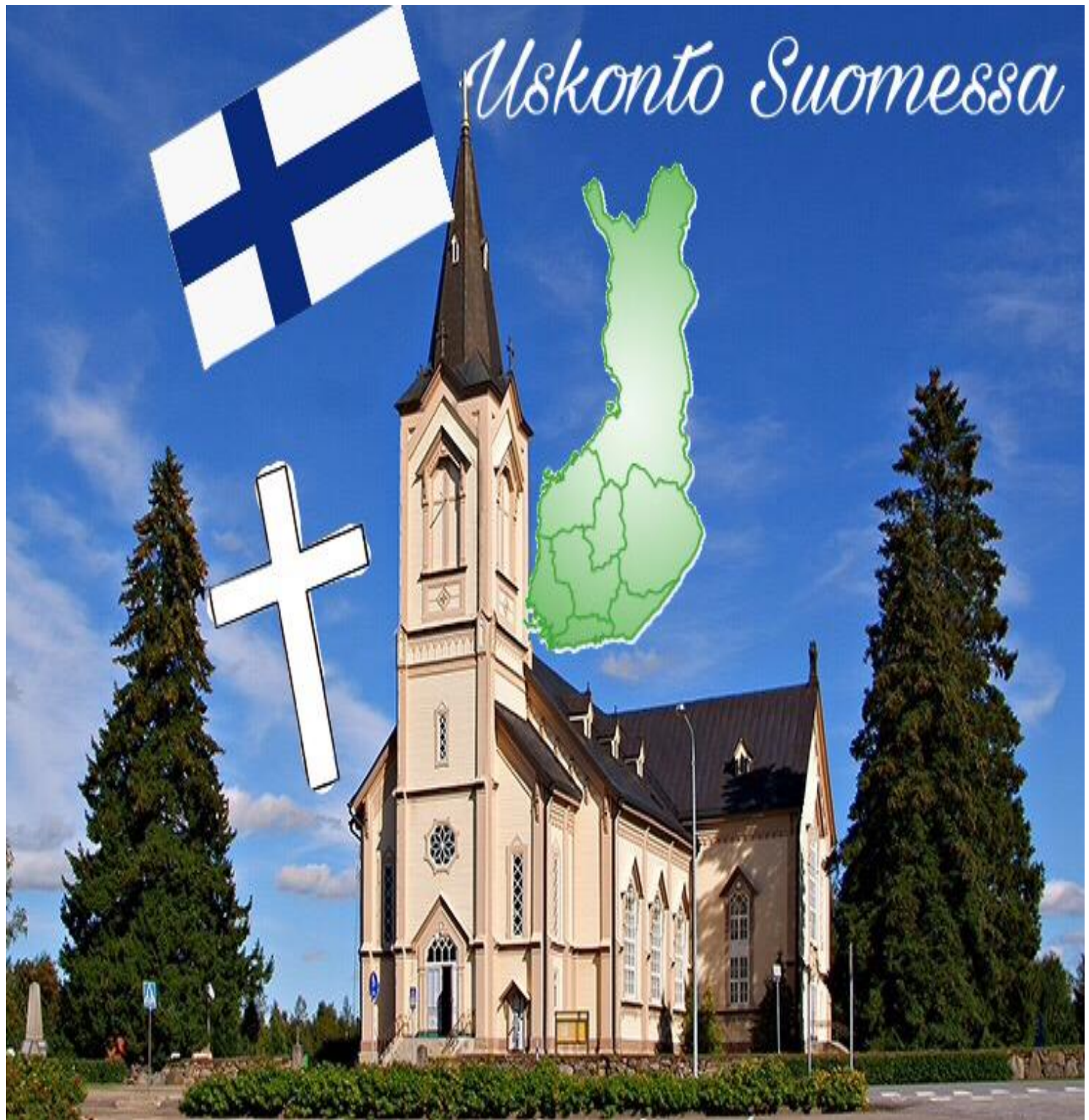

Uskonnonvapaus Suomessa

Suomeen uskonnonvapaus on saatu hitaasti. Virallinen uskonnonvapaus astui voimaan 1923, minkä jälkeen erityisesti vakaumusten tasa-arvoisuus on hitaasti edistynyt. Suomen

alueella ensimmäinen ristiretki tapahtui vuonna 1155, jolloin Kristinusko oli jo yleistä Keski-Euroopassa, kuitenkin ei vielä Skandinaviassa. Tarina kertoo että tuohon aikaan kristinuskoon kääntyminen ei ole ollut haluttua ja vapaaehtoista.

Käyttöön oltiin otettu pakkokristillistäminen pian sen jälkeen kun Ruotsin kuninkaat olivat 1000-luvulla alkaneet kristityiksi. Aluksi vuonna 1741 ulkomaalaisille annettiin lupa harjoittaa muutakin luterilaisuskontoa kuin evankelis-luterilaista. Lupa kaikkien uskontojen harjoittamiseen annettiin vuonna 1781. Suomen sodassa 1808-1809 maa siirtyi ortodoksisen Venäjän vallan alle. Kuitenkin suomalaisille sallittiin oman uskonnon harjoitus. Suuri muutos tapahtui vuonna 1869 kun säädettiin uusi kirkkolaki se enteili tulevaa uskonnonvapautta ja koski nimenomaan evankelis-luterilaista kirkkoa. Vuoden 1869 kirkkolakiin kirjattiin kirkosta eroamiseen oikeus. Uskonnonvapautta vaativat kertoivat: "Uskonto on julistettava yksityisasiaksi". "Uskonnonopetus oli poistettava kouluista". Vuosisadan vaihteen vaatimukset kirkon ja valtion täydellisestä erosta olivat rajuja. Vuonna 1905 Ranskassa kirkko ja valtio erosivat, ja sama ratkaisu olisi voinut tapahtua Suomessakin. Sisällissota muutti ihmisten asenteita, joten valtion ja kirkon ero jäi toteuttamatta. Aluksi kirkosta eronneita pidettiin outoina eikä niitä otettu esimerkiksi töihin mielellään.

Suomalainen uskonnollisuus

2011 tutkimuksessa selvitettiin, että suomalaisista 27% uskoi kristinuskon Jumalaan. 23% uskoi Jumalaan eritavalla kuin kirkko opettaa. 17% oli epävarmoja uskostaan. 7% Epäili Jumalan

olemassaoloa ja 21% ei uskonut Jumalan olemassaoloon. Nuorten keskuudessa usko Jumalaan vähenee. Suomen evankelis-luterilainen kirkko on maailman seitsemänneksi suurin luterilaiskirkko. 2015 kastettujen lapsien osuus oli 69,8%. Nykyaikana kirkon suurin ongelma on kirkosta eroaminen, joka johtuu mm. Taloudellisista, näkemyksellisistä, sekä henkilökohtaisista syistä. Kirkosta eroaminen on helppoa ja nopeaa, mutta täytyy muistaa että oman lapsen ristiäisissä ainakin toisen vanhemmista täytyy kuulua kirkkoon, jotta lapsi voi liittyä kirkon jäseneksi.

Suomen ortodoksinen kirkko

Seurakuntia on monia erikokoisia ja keskenään erilaisia. Tämä kirkko on evankelis-luterilaisen kirkon ohella toinen Suomen kirkoista, joilla on virallinen asema ja omat harjoittajansa eri paikkakunnilla. Eniten ortodokseja löytyy Itä-Suomesta. Helsingin

ortodoksinen seurakunta on suurin ortodoksisista seurakunnista

Suomessa.

Tämä ns. Venäläinen risti on käytössä Suomen ja Pohjois-Venäjän ortodokseilla. Yleisesti kirkossa seistään, mutta sairaita ja vanhuksia varten jumalanpalvelukseen on varattu joitakin penkkejä.

Ortodoksien tärkein juhla on pääsiäinen, jonka edeltävänä paastona luovutaan eläinkunnan tuotteista. Parhaiten jäsenet tavoitetaan sakramenttien kautta, jotka ovat: mirhavoitelu, kaste, ehtoollinen, sairaanvoitelu, avioliittoon vihkiminen, papiksi vihkiminen ja ns. Rippi eli synninpäästön sakramentti. Lisäksi kirkollisia toimituksia ovat erilaisten rakennusten ja paikkojen siunaamiset. Hautaan siunaamisessa arkku on auki, mutta evankelis-luterilaisessa siunaamisessa kiinni. Ortodoksipapit saavat olla naimisissa, mutta heidän pitää olla naimisissa ennen pappisvihkimystä, jonka jälkeen avioliitto ei ole sallittua.

Rippikoulu

Opetukseen seurakunta kutsuu 15vuotta täyttävät jäsenet. Rippikoulu on osa jatkuvaa kasteopetusta ja omaan uskontoon perehdyttämistä. Leireillä oppimisen ohessa on myös sitä toivottua vapaa-aikaa, ja viikon kestävällä rippikoululeirillä voit

saada uusia ystäviä. Konfirmaatio vie elämässä eteenpäin siten, että voit tulla kummiksi ja tietysti viettää mahtavat juhlat läheisten ystävien ja sukulaisten kanssa. Tavoitteena olisi että nuori harjoittaisi uskoaansa, ja hoitaisi uskonelämäänsä myös rippikoulun jälkeenkin. Kirkossa nuoren sylikummi tulee alttarille siunaamaan kummilapsensa. Puheiden ja raamatun lukemisen lisäksi on yleensä tapana rippikouluryhmän laulaa jokin valittu laulu kirkossa. Vaatetuksena konfirmaation aikana nuorilla ovat valkeat kaavut, jotka riisutaan ennen kirkosta lähtöä.

